

ผักผลไม้ และ 'ความงาม'

การพยากรณ์ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในปี 2017 เป็นเรื่องยากมากทั้งในระดับโลกและระดับชาติเนื่องจากมีตัวแปรจำนวนมากอีกทั้งยังซับซ้อนและหลายตัวโยงใยกันเองอีกด้วย มีเรื่องเดียวที่พอมั่นใจได้ว่าไม่ผิด นั่นก็คือแนวโน้มในเรื่องอาหารที่เกี่ยวกับผักและผลไม้

โลกเรามีสถิติเรื่องการทิ้งอาหารสูญเปล่า อย่างน่าเสียดายยิ่ง (1) ในแต่ละปี 1 ใน 3 ของอาหารที่ผลิตทั้งหมดในโลกซึ่งมีปริมาณประมาณ 1.3 พันล้านตันหรือมีมูลค่าประมาณ 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐถูกทิ้งลงถังขยะโดยผู้บริโภคและผู้ขายรายย่อย อีกส่วนน่าจะสูญเสียนอกจากการขนส่ง การเก็บเกี่ยว การดูแลรักษาที่ขาดประสิทธิภาพ

(2) ถ้าเราบริโภคและสูญเสียอย่างเปล่าประโยชน์ในระดับที่มีประชากรโลกประมาณ 7 พันล้านคน ก็หมายความว่าในปี 2050 ซึ่งคาดว่าจะมีประชากรโลกประมาณ 9.6 พันล้านคน เราต้องมีโลกดังเช่นปัจจุบันถึง 3 ใบ จึงจะมีทรัพยากรเพียงพอ

(3) ประชากรโลก 2 พันล้านคนในปัจจุบันมีน้ำหนักเกินพอดี ในขณะที่ประมาณ 1 พันล้านคนมีภาวะทุโภชนาการ และอีก 1 พันล้านคนอดอยาก

(4) น้อยกว่า 3% ของน้ำในโลกที่ใช้ได้ดื่มได้ (ส่วนใหญ่คือน้ำทะเล) ในจำนวนนี้ 2.5% เป็นก้อนน้ำแข็งในทวีป Arctic และ Antarctica ส่วนอีก 0.5% มาจากแม่น้ำ ห้วยหนอง คลองบึง และใต้ดิน

ในสหรัฐอเมริกามีการคำนวณว่าเกือบถึงร้อยละ 40 ของอาหารที่ผลิตนั้นสูญเปล่า ซึ่งเมื่อคำนวณเป็นเงินแล้วตก

ประมาณครึ่งร้อยล้าน 2,200 เหรียญสหรัฐ (78.680บาท) เงินจำนวนนี้สูญหายไปจากกระเป๋าย่างน่าเสียดายเพราะอาจเป็นเงินออมหรือเงินลงทุนที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนในอนาคตได้มากมาย

อย่างไรก็ดีท่ามกลางการสูญเปล่าดังกล่าว มนุษย์มีความรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ว่าอาหารบางประเภทเช่น ผัก ผลไม้มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อสุขภาพ แต่ก็พบว่า "ของดี" เหล่านี้จำนวนมหาศาลถูกโยนทิ้งไปอย่างไม่มีเหตุผลเนื่องจากมีหน้าตาไม่งดงาม และการทำให้ต้องตาผู้บริโภคก็ต้องใช้สารเคมีที่มีผลต่อสุขภาพของทั้งผู้ปลูกและผู้บริโภคอีกด้วย

เมื่อเรานิยามมะเขือเทศที่ผิวสดสีผลไม้ที่ผิวไม่มีรอยด่างดำ ผักที่เขียวสด มีผิวและมีรูปร่างที่หน้าบริโภค ผลไม้ก็ต้องไม่แคระแกร็นไม่บิดเบี้ยว ฯลฯ ผู้ปลูกและผู้ขายปลีกก็โยนทิ้งผักผลไม้ที่ไม่น่ากินเหล่านี้ไปสิ้น

มีตัวเลขของสหประชาชาติว่าเกษตรกรโยนทิ้งร้อยละ 20-40 ของผลผลิตเกษตรที่ไม่ "เข้าท่า" เพียงเพราะไม่สวยพอที่จะตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ถ้าตัวเลขนี้เป็นจริงสำหรับบ้านเราก็หมายความว่าผักและผลไม้ที่เราบริโภคกันนั้นคือเพียงเกือบครึ่งเดียวของผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมด น่าเสียดายอีกครั้งหนึ่งที่สูญหายไป เพียงเพราะไม่ถึง "ระดับความงาม" ทั้งที่ใช้ทรัพยากรที่ดินน้ำปุ๋ยแรงงาน ฯลฯ ในปริมาณใกล้เคียงกัน

ในเรื่องทางไหนที่ได้เกริ่นไว้ **ลักษณะแรก**ที่จะเกิดขึ้นในระดับโลกและอาจลามมาถึงบ้านเราก็คือปรากฏการณ์ของการใส่ใจ "Ugly Greens" กล่าวคือมีหลายบริษัทใหญ่ในสหรัฐอเมริการ่วมมือกับกลุ่ม

“ เราต้องมีโลกดังเช่นปัจจุบันถึง 3 ใบ จึงจะมีทรัพยากรเพียงพอ ”

บริษัทที่ไม่มุ่งหวังกำไร (บ้างก็เป็น Social Enterprise) เริ่มโครงการเก็บสต็อกและขายมันฝรั่งที่รูปร่างบิดเบี้ยว ส้มที่มีผิวไม่สวย แอปเปิ้ลที่ผิวมีตำหนิ ฯลฯ ซึ่งพืชผลเกษตรเหล่านี้มีรสชาติและคุณค่าทางอาหารไม่ต่างจากพวก "งดงาม" แต่ที่สำคัญคือถูกกว่าและสุขใจกว่าที่ช่วยโลก

กระแสนี้จะมีพลังโดยการผลักดันของพวก Millennials (เป็นผู้ใหญ่ราว ค.ศ. 2000) เนื่องจากปัญหาน้ำ ปัญหาโลกร้อน ปัญหาการสูญเปล่า ภัยพิบัติในโลก ฯลฯ มีความเป็นจริงชัดเจนขึ้นทุกวัน

ลักษณะที่สอง คือ กระแสการใช้วัตถุดิบเกือบทุกส่วนของผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาหาร การสร้างปุ๋ยธรรมชาติ ปุ๋ย EM ออลอฮอลล์ ก๊าซ ฯลฯ ตลอดจนแสงสว่างจากผลไม้ชนิดแปลกใหม่

ผักผลไม้โดยทั่วไปเป็นที่นิยมมากขึ้นเพียงใด ผักที่มีสีจัดหลากหลายตามธรรมชาติที่ไม่เคยบริโภคกันกว้างขวางมาก่อนก็จะเป็นที่แสวงหากันมากขึ้นเพียงนั้นเพราะฟิลลูจันแล้วว่ามีสาร **Anti-oxidants** ป้องกันมะเร็งมากเป็นพิเศษ

ลักษณะที่สาม การปลูกผักไว้บริโภคเอง ไม่ว่าจะใช้กระถาง แปลงเพาะ เพาะในถัง

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: First Section/พิเศษ

วันที่: อังคาร 10 มกราคม 2560

ปีที่: 30

ฉบับที่: 10337

หน้า: 8(กลาง)

Col.Inch: 60.99

Ad Value: 146,376

PRValue (x3): 439,128

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: อาหารสมอง: ผัก ผลไม้และ 'ความงาม'

หรือกระป๋อง จะมีมากขึ้นเพราะเกรงกลัวสารเคมี แนวโน้มการปลูกเชิง organic ของผักผลไม้และผลิตภัณฑ์เกษตรจะเป็นกระแสที่ไม่ตก

การเพาะเองเพื่อบริโภคต้นอ่อน เช่น ทานตะวัน ถั่วงอก อัลฟัลฟา ฯลฯ เป็นทางใหม่ที่เห็นชัดเจน (ธุรกิจภายใต้ Thailand4.0 อันหนึ่งก็คือการขายชุดสำเร็จรูปของการปลูกเพาะต้นอ่อนเช่นนี้ โดยเฉพาะสำหรับต้นอ่อนที่มีราคาสูง)

โจทย์ที่สำคัญของนักวิชาการเกษตร ก็คือการเพิ่มผลิตภาพ (productivity) ของสินค้าเกษตรประเภทผักและผลไม้ ตลอดจนดอกไม้หญ้าไม้ประดับ ซึ่งสามารถแปรเปลี่ยนไปเป็นส่วนประกอบของธุรกิจบริการได้เป็นอย่างดี

การบริโภค "Ugly Greens" เป็นปรากฏการณ์ที่มีประโยชน์ในบ้านเราเพราะทำให้ไม่ต้องบริโภคยาฆ่าแมลงเกินเหตุอีกทั้งเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างเต็มประสิทธิภาพอีกด้วย อย่าลืมน้ำสิ่งที่อยู่ข้างในคือประโยชน์ที่เราได้รับอย่างแท้จริง จริงอยู่ที่ความงามให้คุณค่าทางจิตใจก่อนกินแต่คำถามก็คือในยามที่โลกมีปัญหาเรื่องทรัพยากรเช่นในปัจจุบัน ความงามส่วนที่เพิ่มขึ้นของผักและผลไม้ คู่กันหรือไม่กับการสูญเสียที่เพิ่มขึ้น

เพื่อประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเรา บางครั้งเราก็ต้องยอมบริโภคผักผลไม้ที่ **ตรอบประกวความงามกันบ้าง** อย่าลืมน้ำกรรยาหรือสามิเราที่บ้านเกือบทั้งหมดหากไปประกวความงามก็ตรอบแรกกันทั้งนั้นแต่เราก็อยู่กันมาได้อย่างมีความสุขไม่ใช่หรือครับ